

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการฟื้นฟูสมรรถภาพปอด
ในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรงพยาบาลบ้านไผ่
จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน นางพรวิภา ยาสุมทร์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิภูล นันทชัยพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ ชัยอาจ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังเป็นปัญหาสุขภาพสำคัญที่มีลักษณะของการอุดกั้นทางเดินหายใจที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การกำเริบของอาการเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของอาการที่เลวลงของผู้ป่วย การฟื้นฟูสมรรถภาพปอดได้รับการเสนอว่าเป็นการดูแลที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้ผลลัพธ์ด้านสุขภาพดีขึ้น และลดการใช้บริการด้านสุขภาพ การวิจัยปฏิบัติการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ที่พัฒนาโดยโรงพยาบาลท่าวังผา จังหวัดน่าน สถานที่ศึกษาได้แก่โรงพยาบาลบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน ผู้ร่วมการศึกษาประกอบด้วยผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังจำนวน 64 คนที่มาใช้บริการหรือมานอนโรงพยาบาล แบ่งเป็นผู้มาใช้บริการก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติ 34 คน และขณะที่มีการใช้แนวปฏิบัติ 30 คน กระบวนการใช้แนวปฏิบัติอาศัยกรอบแนวคิดที่เสนอโดยสภาวิจัยสุขภาพและการแพทย์แห่งชาติ (NHMRC, 1999) ประเมินผลลัพธ์จากความสามารถในการเดินบนพื้นราบในระยะเวลา 6 นาที ความรุนแรงของอาการหายใจเหนื่อยหอบ จำนวนครั้งของการมานอนโรงพยาบาลซ้ำ และจำนวนครั้งของการมาใช้บริการซ้ำที่แผนกผู้ป่วยนอก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาแสดงถึงประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. ระยะทางที่เดินได้ในเวลา 6 นาทีของกลุ่มก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติมีค่าระหว่าง 200 และ 470 เมตร (เฉลี่ย 337.94, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 57.14) ในขณะที่กลุ่มที่มีการใช้แนวปฏิบัติมีค่าระหว่าง 300 และ 490 เมตร (เฉลี่ย 379.33, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 49.13)

2. คะแนนอาการหายใจเหนื่อยหอบในกลุ่มก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติมีค่าระหว่าง 50 และ 80 (เฉลี่ย 57.35, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.98) ในขณะที่กลุ่มที่มีการใช้แนวปฏิบัติมีคะแนนอยู่ระหว่าง 20 และ 30 (เฉลี่ย 23.33, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.79)

3. อัตราการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำ พบว่า ร้อยละ 11.76 ของกลุ่มก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติมีการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำโดยมีความถี่รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง ความถี่ของการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำต่อคนอยู่ระหว่าง 1 - 3 ครั้ง ส่วนในกลุ่มที่มีการใช้แนวปฏิบัติ ร้อยละ 6.67 มีการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำโดยมีความถี่รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง ความถี่ของการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำต่อคนอยู่ระหว่าง 1 - 2 ครั้ง

4. อัตราการกลับมาใช้บริการซ้ำที่แผนกผู้ป่วยนอก พบว่า ร้อยละ 11.76 ของกลุ่มก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติมีการกลับมาใช้บริการซ้ำโดยมีความถี่รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง ความถี่ของการกลับมาใช้บริการซ้ำต่อคนเท่ากับ 1 ครั้ง ส่วนในกลุ่มที่มีการใช้แนวปฏิบัติ ร้อยละ 6.67 มีการกลับมาใช้บริการซ้ำโดยมีความถี่รวมทั้งสิ้น 2 ครั้ง ความถี่ของการกลับมาใช้บริการซ้ำต่อคนเท่ากับ 1 ครั้ง

ผลการศึกษานี้สนับสนุนประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติที่พึงสมรรถภาพปอด ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรมีการนำแนวปฏิบัติไปใช้อย่างเป็นระบบในระยะยาวเพื่อศึกษาวัดผลลัพธ์ด้านอื่น ๆ ต่อไป

Independent Study Title Effectiveness of Implementing Pulmonary Rehabilitation Guidelines Among Persons with Chronic Obstructive Pulmonary Disease at Ban Hong Hospital, Lamphun Province

Author Mrs. Pornwipa Yasamut

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Pikul Nantachipan Advisor

Lecturer Dr. Sudarat Chaiarj Co-advisor

ABSTRACT

Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) is a major health problem which is characterized by progressive airway obstruction. An exacerbation is a sustained worsening of the patient's condition. Pulmonary rehabilitation is recommended as effective care to improve health outcomes and reduce health care utilization. This operational research aimed to study the effectiveness of implementing the Pulmonary Rehabilitation Guidelines among persons with COPD developed by Thawangpha hospital, Nan province. The setting of the study was Ban Hong hospital, Lamphun province. The research participants consisted of 64 persons with COPD who visited or were admitted to the hospital, 34 before and 30 during implementation of the guidelines. The process of implementing the guidelines was based on the framework proposed by the National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). The outcomes were assessed by distance of 6-minute walk test, severity of dyspnea, frequency of readmission, and frequency of revisit at the outpatient department. Data were analyzed by using descriptive statistics. The results of the study revealed the effectiveness of the guidelines implementation as follows.

1. The distance of 6-minute walk in the before-implementation group ranged between 200 and 470 meters (mean = 337.94, SD = 57.14) while that in the implementation group ranged between 300 and 490 meters (mean = 379.33, SD = 49.13).

2. The dyspnea score in the before-implementation group ranged between 50 and 80 (mean = 57.35, SD = 8.98) while that in the implementation group ranged between 20 and 30 (mean = 23.33, SD = 4.79).

3. Concerning the readmission rate, 11.76% of the participants in the before-implementation group were readmitted to the hospital with the total frequency of 8. The frequency of readmission per person ranged between 1 and 3. For the implementation group, 6.67% were readmitted to the hospital with the total frequency of 3. The frequency of readmission per person ranged between 1 and 2.

4. Concerning the revisit rate, 11.76% of the participants in the before-implementation group revisited the outpatient department with the total frequency of 4. The frequency of revisit per person was 1. In the implementation group, 6.67% revisited with total frequency of 2. The frequency of revisit per person was 1.

The findings of this study support the effectiveness of implementing the Pulmonary Rehabilitation Guidelines. The researcher recommends that the guidelines should be systematically implemented over a long period of time in order to evaluate other outcomes.